

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Guido confessor 12. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

Interrogatus autem, quoniam posset carnis tentationibus & libidini resistere, nihil respondebat. Nouerat enim vir sanctus, hostem antiquum magna calliditate semper id agere, ut quem non possit voluptate vincere, vanę glorię laqueis implicatum elidat. Quo ille viriliter superato, vitaq; in summa sanctitate traducta, ipsomet Christo illum ad regni sui gaudia inuitante lætus exspirauit.

PVERITIA S. GUIDONIS CONFESSORIS,
Anderlaci propè Bruxellas quiescentis.
 12. Septemb. Sur. Tom. 5.

Amat paupertatem.

VIR venerabilis Guido in pago quodam Brabantię, tugurio rusticano & paupere domo natus & educatus est; atq; in ipsis primę ætatis inijs penuriã diuitias putabat, ut quantum illa patiebatur ætas, è puillo Christi grege esse totis viribus contenderet. Suffurabatur iam tum parentum oculis certas horas, quibus ecclesiam oraturus adiret, vel infirmis, quicquid ex facultatibus suis licet exiguis habere poterat impertiret. Nec eum hilarem vlla vidit dies, qua non prius aut in preces incubisset, aut eleemosynam prestisset. Stupebat genitor, & vicini pariter admirantes diuinum aliquid iam omnes in eo venerabantur. Peruenit tandem ad villulam Lakensem: vbi cum in Ecclesia virgini Matri sacra preces de more peregisset, presbyter loci illius captus eximia eius pietate, & venusti vultus grauitate, eum ad se inui-

Deuotio.

Misericordia in pauperes.

inuitavit, persuasitq; vt operam suam, relictis mundi vanitatibus, Ecclesiæ illi deinceps conferret. Nō recusavit optatam diu cōditionem Guido, sed mox paternæ domus & rerum omnium oblitus, ad Ecclesiæ istius, ac præcipuè animæ suæ cultum totum se contulit. Dabat igitur operam vt altare niteret, testudo, pavementum, Sacrarium nihil haberent sordium, & vasa tersa ac munda apparerent. Diuersi generis floribus & arborum frondibus cæcellos & thecas sanctorum vestiebat; vt quicquid in illa æde vel aspectu vel dispositione placeret, eius laborem & studiū testaretur. Si quis eum quæreret, in templo reperiebat. Inuidiam humilitate superare, nulli vnquam obsceno sermoni locum dare, non contra Euangelij doctrinam duas habere tunicas, potiusq; ad alienas fores stipem emendicare, quàm se petentem sine eleemosyna dimittere, studebat. Corpus domabat & conficiebat ieiunijs, crebro in Ecclesia pernoctabat, & quod sanè difficillimum est, absq; suæ animæ detrimento omnibus placebat. Nunquam in ore eius risus, aut puerili leuitate effusus, aut muliebri petulantia fractus videbatur. Peccata quotidiana & sine quibus vita præsens nullo modo ducitur, tanta lachrymarum vi diluere solebat, vt immanium scelerum reus videri posset. Atq; ita vite stadio castè integreq; decurso, cum mortiam propinquaret vocem ad cæleste brauium inuitantis audiuit: Veniat dilectus noster ad

*Dat operã
ornando
templo.*

Corpus ieiunijs edomatur.

Gravitas.

Pœnitentia.

percipiendam æternę iucunditatis coronam, quia fidem seruauit. Moxq; aduolantes ij qui in domo erāt sanctam illam animā corporeis solutam vinculis ad cęlos migrasse inueniunt.

PVERITIA S. AICHARDI ABBATIS Glomefensis 15. Sept. Sur. Tom. 5.

Sanctus Aichardus Anshario & Ermena nobilissimis apud Pictauienses maioribus natus, mox vt primos intelligentiæ annos attingit tam multiplici cępit virtutum omnium emicare splendore, vt parentes haud exiguam in eo summę virtutis spem collocarent. Interea cum pater artis militaris laude celeberrimus, filium perinde militaribus vellet assuescere negotijs, obstabat mater, natum suum dicitans, in magno partus discrimine, diuino cultui à se ex voto destinatum. Cum vero pater votum isthoc pertinaci contentione improbaret, velletq; modis omnibus filium ad summos militiæ honores prouectum, ecce Aichardus ad dirimendam litem medius interuenit, dixitq; nullā se rerum mortalium ambitione teneri, neue vlla inanis militiæ pompa delectari: Christi vero se militem esse decreuisse, ab huius se militia nō nisi sola morte auulsum iri. Erat eo tēpore in finitima regione vir prudentiæ & honestatis opinione in primis celebris: cui principes & magnates filios suos disciplinis optimis imbuendos committebant. Multi enim ex eius disciplina moribus